

Supervisor's Report on the Master's Thesis.

Pr. lect. univ. dr. Eugen Răchiteanu

(În curând și în limba engleză)

Universitatea din București
FACULTATEA DE TEOLOGIE ROMANO-CATOLICĂ
Specializarea: PATRIMONIU CREȘTIN EUROPEAN
Anul: 2026

Titlul lucrării: Țăran și Meșteșugar. Cioplitul în lemn din Țara Lăpușului (Transilvania, România) și Ceasornicăria din Țara Cantoanelor (Elveția), repere culturale de valoare egală în Patrimoniul Creștin European

Student: Herescu Adrian

Coordonator științific: Pr. lect. univ. dr. Eugen Răchiteanu

Argumentul lucrării

Domnul Herescu Adrian în prezenta lucrare a reușit cu succes să analizeze comparativ două tradiții meșteșugărești dezvoltate în comunități pastorale europene, cioplitul în lemn din Țara Lăpușului și ceasornicăria tradițională din Elveția, din perspectiva patrimoniului creștin european, a memoriei comunitare și a valorilor spirituale care le-au generat și conservat de-a lungul timpului.

În partea introductivă sunt prezentate motivația cercetării, ideea proiectului și cadrul metodologic. Un rol important îl are expoziția „Arta meșteșugului în comunitățile pastorale din Țara Lăpușului și Țara Cantoanelor”, care constituie punctul de plecare și argumentul vizual al demersului științific. Sunt formulate obiectivele, ipotezele de lucru și metodele utilizate în cercetare.

În prima parte a lucrării, stabilește cadrul teoretic al cercetării. Sunt analizate conceptul de patrimoniu creștin și relația dintre sacru, cultură și viața cotidiană în comunitățile pastorale europene, apoi urmărește rolul țăranului în Europa creștină, evidențiind contribuția sa la conservarea tradițiilor religioase și culturale. Este analizată legătura dintre viața rurală și practicile paraliturgice care au modelat identitatea comunităților locale.

Domnul Herescu prezintă în continuare dezvoltarea meșteșugurilor ca expresie a creativității și a nevoilor comunitare. Sunt analizate în special figura cioplitorului în lemn și cea a ceasornicarului, precum și relația dintre muncă, patrimoniu și spiritualitate, incluzând o comparație între Țara Lăpușului și spațiul elvețian.

În evoluția sa, domnul Adrian evidențiază rădăcinile istorice comune ale celor două spații culturale. Sunt analizate influențele romanității și continuitățile lingvistice, culturale și

antropologice care au contribuit la formarea identităților locale, apoi demonstrează influența mediului geografic asupra dezvoltării comunităților pastorale. Muntele este analizat atât ca factor economic și social, cât și ca simbol spiritual care modelează raportarea comunităților la timp, spațiu și sacru.

Acum voi evidenția capitolul al VI-lea, dedicat păstorilor din Țara Lăpușului și meșteșugului cioplitului în lemn, care pentru studentul de față reprezintă una dintre componentele centrale ale cercetării. Sunt analizate casa de lemn, troița și biserica de lemn ca expresii ale patrimoniului material și spiritual, fiind evidențiată contribuția meșterilor populari la conservarea identității locale, apoi studiază păstoriile din Elveția și dezvoltarea ceasornicăriei. Sunt prezentate etapele istorice ale apariției acestui meșteșug, principalele sale forme de manifestare și dimensiunea simbolică a ceasului ca expresie a ordinii, timpului și sacralității în cultura europeană.

Nu în cele din urmă, realizează sinteza comparativă a întregii cercetări. Sunt propuse paralele între troiță și ceasul simplu, respectiv între biserica de lemn și ceasul complicat, demonstrând existența unor funcții culturale și simbolice similare. Capitolul argumentează ideea unei valori patrimoniale echivalente și susține încadrarea ambelor tradiții în patrimoniul creștin european.

În partea finală sunt formulate perspective privind posibilitatea valorificării patrimoniului meșteșugului cioplitului în lemn din Țara Lăpușului prin elaborarea unui viitor dosar UNESCO pentru patrimoniul cultural imaterial, utilizând experiența recunoașterii ceasornicăriei elvețiene drept model de referință.

Aprecieri finale

Dizertația semnată de studentul Herescu Adrian se remarcă prin seriozitatea documentării, claritatea ideilor și coerența abordării. Tema este tratată cu rigoare istorică și spirit critic, iar interpretările propuse sunt susținute de surse relevante și o bună înțelegere a contextului european. Textul se distinge prin echilibru stilistic, structură logică și capacitatea de sinteză. Lucrarea demonstrează că meșteșugul, spiritualitatea și memoria comunitară formează împreună un patrimoniu viu, capabil să depășească granițele geografice și să evidențieze existența unor rădăcini culturale și creștine comune la nivel european. Pentru această lucrare complexă și pentru sârguința demonstrată de-a lungul cercetării, îi acord nota 10 (zece) și toate felicitările mele.